

ԾՆՈՂԱՎԱՐՄԱՆ ՈՃԵՐ ԱՎՏՈՐԻՏԱՐ ԾՆՈՂՆԵՐ

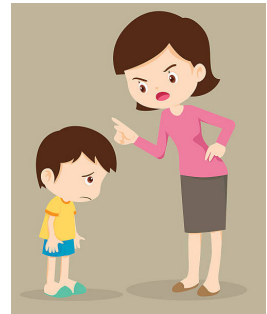
Ավտորիտար ծնողների մոտ գերակայում է վարքի վերահսկողության շատ բարձր մակարդակը և երեխային արձագանքելու ցածր մակարդակը: Երեխային վերաբերող բոլոր որոշումներն ընդունվում են ծնողների կողմից: Ծնողը վստահ է, որ երեխան ամեն հարցում պետք է ենթարկվի իր կամքին: Օրինակ, երեխան նվնդում է, փնթփնթում, հրաժարվում է դասերն անելուց: Ծնողը կարող է այս իրավիճակում պատասխանել. -Ես հասկանում եմ, որ դու հոգնած ես, այս պահին չես կարողանում կենտրոնանալ դասերիդ վրա, այդ պատճառով փնթփնթում ես, անուշադիր ես:

Ավտորիտար Ծնողները

- սահմանափակում են երեխայի ազատությունը,
- կարծում են, որ երեխային չպետք է որևէ բացատրություններ տալ,

- անընդհատ վերահսկում են երեխայի վարքը,
- հաճախ պատժում են,
- չափազանց խստապահանջ են
- ճնշում են երեխայի զգացմունքների արտահայտումը:

Ավտորիտար Ծնողները

- կարող են լինել բավական ագրեսիվ,
- ոչ ճկուն են,
- ամեն բան դիտում են «սև-սպիտակ» գույների մեջ,
- բացառում են ցանկացած քննարկում:

Թեև

Նմանատիպ ծնողավարական ոճը, կարծես, հստակ կարգուկանոն է ենթադրում, միևնույն ժամանակ այն ունենում է որոշակի խնդրահարույց հետևանքներ

- առաջին հերթին տուժում է երեխայի ինքնաճանաչումն ու ինքնագնահատականը,
- երեխան, ամբողջությամբ հնազանդվելով ծնողներին, չի սովորում ճանաչել սեփական պահանջմունքները, պահանջմունքները, ցանկությունները, հետքերություններն ու ձգտումները,

- Երեխայի մոտ նկատվում է թշնամության և կոնֆլիկտայնության բարձր աստիճան հատկապես դեռահասության շրջանում
- Երեխան չի կարողանում ձևավորվել որպեսամբողջական, ամբողջական, լիարժեք անձ:

ԹՆՆ

դաստիարակությունը հիմնվում է միայն արտաքին ճնշման, պատժի, վախի հիման վրա

...Երեխան դառնում է կամ կախյալ ուրիշների կարծիքից, ճնշված էակ, կամ թշնամանքով, դժգոհություններով լի անձ, որը փորձում է իր դիրքը հաստատել ուժով կամ ճնշելով այլ մարդկանց

Այս նյութը ստեղծվել է Եվրոպական միության և ՅՈՒՆԻՍԵֆ-ի աջակցությամբ: Բովանդակության համար պատասխանատվություն է կրում մանկական և կրթության հոգեբանների հայկական ասոցիացիան, և պարտադիր չէ, որ այն արտահայտի Եվրոպական միության կամ ՅՈՒՆԻՍԵֆ-ի տեսակետները:

